

Úřední věstník

Evropské unie

C 18

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 60

19. ledna 2017

Obsah

I *Usnesení, doporučení a stanoviska*

USNESENÍ

Rada

2017/C 18/01	Usnesení Rady o vzorové dohodě o vytvoření společného vyšetřovacího týmu (SVT)	1
--------------	--	---

II *Sdělení*

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2017/C 18/02	Sdělení Komise – Právo EU: lepší výsledky díky lepšímu uplatňování	10
2017/C 18/03	Bez námitek k navrhovanému spojení (Věc M.8325 – KKR/Hilding Anders) ⁽¹⁾	21
2017/C 18/04	Bez námitek k navrhovanému spojení (Věc M.8302 – Koch Industries / Guardian Industries) ⁽¹⁾	21
2017/C 18/05	Bez námitek k navrhovanému spojení (Věc M.8204 – Barloworld South Africa/Baywa/JV) ⁽¹⁾	22
2017/C 18/06	Bez námitek k navrhovanému spojení (Věc M.8288 – Permira/Schustermann & Borenstein) ⁽¹⁾	22

CS

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2017/C 18/07	Směnné kurzy vůči euru	23
--------------	------------------------------	----

Účetní dvůr

2017/C 18/08	Zvláštní zpráva č. 34/2016 – „Boj proti plýtvání potravinami: příležitost pro EU jak zlepšit účinné využívání zdrojů v potravinovém řetězci“	24
--------------	--	----

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr ESVO

2017/C 18/09	Rozsudek Soudního dvora ze dne 1. února 2016 ve věci E-17/15 – Ferskar kjötvörur ehf. v. islandský stát (jurisdikce – článek 8 Dohody o EHP – dovoz syrového masa – směrnice 89/662/EHS – harmonizace regulačního režimu veterinárních kontrol)	25
2017/C 18/10	Rozsudek Soudního dvora ze dne 1. února 2016 ve věci E-20/15 – Kontrolní úřad ESVO v. Island (nesplnění povinnosti státem EHP/ESVO – neprovedení předpisů – směrnice 2013/10/EU, kterou se mění směrnice 75/324/EHS týkající se aerosolových rozprašovačů)	26
2017/C 18/11	Rozsudek Soudního dvora ze dne 1. února 2016 ve věci E-21/15 – Kontrolní úřad ESVO v. Island (nesplnění povinnosti státem EHP/ESVO – neprovedení předpisů – směrnice 2011/88/EU, kterou se mění směrnice 97/68/ES, pokud jde o ustanovení o motorech uvedených na trh v rámci přechodného režimu)	27
2017/C 18/12	Rozsudek Soudního dvora ze dne 1. února 2016 ve věci E-22/15 – Kontrolní úřad ESVO v. Lichtenštejnské knížectví (nesplnění povinností státem EHP/ESVO – neprovedení do vnitrostátního práva – směrnice 2011/62/EU – směrnice 2012/26/EU)	28
2017/C 18/13	Rozsudek Soudního dvora ze dne 1. února 2016 ve věci E-23/15 – Kontrolní úřad ESVO v. Lichtenštejnské knížectví (nesplnění povinností státem EHP/ESVO – neprovedení do vnitrostátního práva – směrnice 2010/53/EU)	29

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Evropská komise

2017/C 18/14	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc M.8351 – Apollo Management / Lumileds Holding) – Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem ⁽¹⁾ 30
2017/C 18/15	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc M.8283 – General Electric Company/LM Wind Power Holding) ⁽¹⁾ 31

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

RADA

**USNESENÍ RADY O VZOROVÉ DOHODĚ O VYTVOŘENÍ SPOLEČNÉHO VYŠETŘOVACÍHO
TÝMU (SVT)**

(2017/C 18/01)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

S OHLEDEM na článek 13 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie ze dne 29. května 2000 ⁽¹⁾ (dále jen „úmluva“) a na rámcové rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 ⁽²⁾ o společných vyšetřovacích týmech (dále jen „rámcové rozhodnutí“),

S OHLEDEM na usnesení Rady 2010/C-70/01 o vzorové dohodě o vytvoření společného vyšetřovacího týmu (SVT) ⁽³⁾ přijaté dne 26. února 2010,

VĚDOMA si skutečnosti, že od roku 2010 bylo vytvořeno značné množství společných vyšetřovacích týmů mezi stále vyšším počtem členských států a že odborníci v tomto ohledu vzorovou dohodu SVT v široké míře využívají a považují za užitečnou k usnadnění vytváření SVT, protože představuje pružný rámec, který umožňuje spolupráci navzdory rozdílům ve vnitrostátních právních předpisech,

PŘESVĚDČENA, že na základě osvědčených postupů odvozených z nedávných praktických zkušeností při vytváření a provozování stále většího počtu SVT existuje prostor pro zjednodušení stávající vzorové dohody a pro urychlení procesu vytváření SVT,

S OHLEDEM na závěry sítě odborníků SVT vypracované v roce 2005, a zejména na závěry dosažené na jejím 9., 10., 11. a 12. výročním zasedání,

PŘESVĚDČENA, že na základě zkušeností získaných v posledních letech za účasti třetích států na společných vyšetřovacích týmech by vzorová dohoda rovněž měla umožnit vytvoření SVT na základě příslušných mezinárodních nástrojů se státy, které nejsou členy EU,

S OHLEDEM NA potřebu, v souladu s čl. 5 odst. 1 nařízení (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 (dále jen „nařízení o Europolu“) ⁽⁴⁾, upřesnit ve vzorové dohodě podmínky týkající se účasti zaměstnanců Europolu na SVT,

VYZÝVÁ příslušné orgány členských států, které si v souladu s podmínkami rámcového rozhodnutí a úmluvy přejí zřídit společný vyšetřovací tým s příslušnými orgány z jiných členských států, nebo příslušné orgány států, které nejsou členy EU a chtějí tak učinit na základě příslušných mezinárodních nástrojů, aby případně použily vzorovou dohodu uvedenou v příloze tohoto usnesení, s cílem dohodnout se na podmínkách pro společný vyšetřovací tým.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. L 162, 20.6.2002, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 70, 19.3.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53.

PŘÍLOHA

VZOROVÁ DOHODA O VYTVOŘENÍ SPOLEČNÉHO VYŠETŘOVACÍHO TÝMU**V souladu s:**

[Uveďte příslušné právní základy, které lze vybrat nejen z níže uvedených nástrojů:

- článek 13 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie ze dne 29. května 2000 ⁽¹⁾;
- Rámcové rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech ⁽²⁾;
- článek 1 Dohody mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o používání některých ustanovení Úmluvy ze dne 29. května 2000 o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie a protokolu 2001 k této úmluvě ze dne 29. prosince 2003 ⁽³⁾;
- článek 5 Dohody o vzájemné právní pomoci mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými ⁽⁴⁾;
- článek 20 druhého dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 ⁽⁵⁾;
- článek 9 odst. 1 písm. c) Úmluvy Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami (1988) ⁽⁶⁾;
- článek 19 Úmluvy Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (2000) ⁽⁷⁾;
- článek 49 Úmluvy Organizace spojených národů proti korupci (2003) ⁽⁸⁾;
- článek 27 Úmluvy o policejní spolupráci pro jihovýchodní Evropu (2006) ⁽⁹⁾.]

1. Strany dohody

Níže uvedené strany uzavřely dohodu o vytvoření společného vyšetřovacího týmu (dále jen „SVT“):

1. [Vložte název první příslušné agentury/prvního příslušného úřadu státu, která/jý je stranou dohody.]

a

2. [Vložte název druhé příslušné agentury/druhého příslušného úřadu státu, která/jý je stranou dohody.]

Strany této dohody mohou na základě společného souhlasu rozhodnout, že přizvou agentury nebo úřady jiných států, aby k této dohodě přistoupily.

2. Účel SVT

Tato dohoda se vztahuje na vytvoření SVT za tímto účelem:

[Uveďte popis konkrétního účelu SVT.

Tento popis by měl zahrnovat okolnosti trestného činu či trestných činů vyšetřovaných v dotyčných státech (datum, místo a povaha) a případně odkaz na stávající vnitrostátní postupy. Odkazy na osobní údaje vztahující se k danému případu musí být omezeny na minimum.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. L 162, 20.6.2002, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 26, 29.1.2004, s. 3.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 181, 19.7.2003, s. 34.

⁽⁵⁾ ETS č. 182.

⁽⁶⁾ Sbírka smluv Organizace spojených národů, sv. 1582, s. 95.

⁽⁷⁾ Sbírka smluv Organizace spojených národů, sv. 2225, s. 209, dokument A/RES/55/25.

⁽⁸⁾ Sbírka smluv Organizace spojených národů, sv. 2349, s. 41, dokument A/58/422.

⁽⁹⁾ Registrace u sekretariátu Organizace spojených národů: Albánie 3. června 2009, č. 46240;

V této části by rovněž měly být stručně popsány cíle SVT (včetně například shromažďování důkazních materiálů, koordinovaného zatýkání podezřelých osob, zmrazení majetku atd.). V této souvislosti by strany měly zvážit zahrnutí zahájení a ukončení finančního vyšetřování jako jednoho z cílů SVT ⁽¹⁾.]

3. Doba trvání této dohody

Strany se dohodly, že SVT bude nasazen po dobu [uvedte konkrétní dobu trvání] počínaje vstupem této dohody v platnost.

Tato dohoda vstupuje v platnost, jakmile ji poslední strana SVT podepíše. Tato lhůta může být po vzájemné dohodě prodloužena.

4. Státy, v nichž bude SVT nasazen

SVT bude nasazen ve státech stran této dohody.

Tým vykonává svou činnost v souladu s právními předpisy států, v nichž je v dané době nasazen.

5. Vedoucí SVT

Vedoucími týmu jsou zástupci příslušných orgánů podílejících se na trestních vyšetřováních ze států, v nichž je tým v daném okamžiku nasazen, a pod jejichž vedením členové SVT plní své úkoly.

Strany určily do funkce vedoucích SVT tyto osoby:

Jméno	Funkce/hodnost	Orgán/agentura	Stát

Pokud některá z výše uvedených osob nemůže plnit své povinnosti, je neprodleně jmenován její náhradník. O takovém nahrazení se zašle všem dotčeným stranám písemné oznámení, které bude připojeno k této dohodě.

6. Členové SVT

Kromě osob uvedených v bodě 5 strany poskytnou ve zvláštní příloze této dohody ⁽²⁾ seznam členů SVT.

Pokud by některý z členů SVT nemohl plnit své povinnosti, je písemným oznámením zaslaným příslušným vedoucím SVT neprodleně jmenován jeho náhradník.

7. Účastníci SVT

Strany SVT souhlasí s tím, že do tohoto týmu zahrnou jako účastníky [uvedte například Eurojust, Europol, OLAF atd.]. Zvláštní ujednání týkající se účasti [vlozte jméno] jsou uvedena v příslušném dodatku této dohody.

8. Shromažďování informací a důkazních materiálů

Vedoucí SVT mohou dohodnout zvláštní postupy, kterými je třeba se řídit při shromažďování informací a důkazních materiálů ze strany SVT ve státech, ve kterých je nasazen.

Strany dohody pověřují vedoucí SVT úkolem poskytovat poradenství ohledně získávání důkazních materiálů.

9. Přístup k informacím a důkazním materiálům

Vedoucí SVT stanoví procesy a postupy, kterými je třeba se řídit při vzájemném sdílení informací a důkazních materiálů získaných SVT v každém členském státě.

[Dále se strany mohou dohodnout na ustanovení obsahujícím konkrétnější pravidla pro přístup, zpracování a využívání informací a důkazních materiálů. Takové ustanovení může být považováno za vhodné zejména tehdy, když není SVT založen na základě úmluvy EU ani na základě rámcového rozhodnutí (která v tomto ohledu již zahrnují zvláštní ustanovení – viz čl. 13 odst. 10 úmluvy).]

⁽¹⁾ Strany by měly v této souvislosti odkazovat na závěry Rady a akční plán týkající se dalšího postupu ohledně finančního vyšetřování (dokument Rady 10125/16 + COR1).

⁽²⁾ V případě potřeby se mohou na SVT podílet vnitrostátní odborníci pro vyhledávání majetku.

10. Výměna informací a důkazních materiálů získaných před vytvořením SVT

Informace nebo důkazní materiály dostupné již v době vstupu této dohody v platnost, které se týkají vyšetřování uvedeného v této dohodě, mohou být stranami v rámci této dohody sdíleny.

11. Informace a důkazní materiály získané ze států, které se neúčastní SVT

Je-li třeba podat žádost o vzájemnou právní pomoc státu, který se neúčastní SVT, dožadující stát zváží snahu o uzavření dohody dožádaného státu sdílet s druhou stranou nebo stranami SVT informace nebo důkazní materiály získané v důsledku provádění žádosti.

12. Zvláštní ujednání týkající se vyslaných členů

[Je-li to považováno za vhodné, mohou strany podle této doložky dohodnout zvláštní podmínky, za kterých mohou vyslaní členové:

- provádět vyšetřování, včetně zejména donucovacích opatření, ve státě nasazení (je-li to považováno za vhodné, je možno vnitrostátní právní předpisy uvést zde nebo je případně připojit k této dohodě)
- žádat o opatření, která mají být provedena ve státě vyslání
- sdílet informace shromážděné týmem
- nosit/používat zbraně.]

13. Změny dohody

Tato dohoda může být pozměněna po vzájemné dohodě stran. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, je možno změny provést v jakékoli písemné podobě dohodnuté stranami ⁽¹⁾.

14. Konzultace a koordinace

Strany zajistí vzájemné konzultace, je-li to nutné pro koordinaci činností týmu, včetně mimo jiné:

- přezkumu dosaženého pokroku a výkonu týmu
- termínu a způsobu zásahu ze strany vyšetřovatelů
- nejlepšího způsobu, jak provést případné soudní řízení, zvážení vhodného místa soudního řízení a konfiskace.

15. Komunikace s médii

Předpokládá-li se komunikace s médii, strany se dohodnou na časovém harmonogramu a obsahu takové komunikace a účastníci se touto dohodou řídí.

16. Hodnocení

Strany mohou zvážit vyhodnocení výsledků SVT, využití osvědčených postupů a získaných poznatků. Pro provedení hodnocení může být uspořádáno zvláštní zasedání.

[V této souvislosti mohou strany použít zvláštní hodnotící formulář SVT, který vypracovala síť odborníků EU na SVT. Na podporu hodnotícího zasedání je možno použít finančních prostředků EU.]

17. Zvláštní ujednání

[V případě potřeby uveďte. Následující podkapitoly mají poukázat na oblasti, které mohou být podrobněji popsány.]

17.1. Pravidla pro zveřejňování

[V případě zájmu zde mohou strany objasnit platné vnitrostátní předpisy týkající se informací pro obhajobu nebo mohou v příloze uvést jejich kopii či shrnutí.]

⁽¹⁾ Příklady znění lze nalézt v dodatcích 2 a 3.

17.2. Správa aktiv/opatření pro vymáhání majetku

17.3. Odpovědnost

[Strany mohou chtít tento aspekt regulovat, zejména není-li SVT založeno na úmluvě EU ani na rámcovém rozhodnutí (která již v tomto ohledu zahrnují zvláštní ustanovení – viz články 15 a 16 úmluvy).]

18. Organizační opatření

[V případě potřeby uveďte. Následující podkapitoly mají poukázat na oblasti, které by mohly být podrobněji popsány.]

18.1. Zařízení (kancelářské prostory, vozidla a další technické vybavení)

18.2. Náklady/výdaje/pojištění

18.3. Finanční podpora pro SVT

[Podle této doložky se mohou strany dohodnout na zvláštních opatřeních týkajících se úloh a povinností v týmu, pokud jde o podávání žádostí o finanční prostředky EU.]

18.4. Komunikační jazyk

V [místo podpisu], dne [datum]

[podpisy všech stran]

Dodatek I

VZOROVÁ DOHODA O VYTVOŘENÍ SPOLEČNÉHO VYŠETŘOVACÍHO TÝMU

Účastníci SVT

Ujednání s Europolem/Eurojustem/Komisí (OLAF), subjekty příslušnými na základě předpisů přijatých v rámci Smluv a jinými mezinárodními subjekty.

1. Účastníci SVT

Účastníky SVT budou tyto osoby:

Jméno	Funkce/hodnost	Organizace

[Vložte název členského státu] rozhodl, že jeho národní člen Eurojustu bude účastníkem společného vyšetřovacího týmu jménem Eurojustu/jako příslušný vnitrostátní orgán ⁽¹⁾.

Pokud některá z výše uvedených osob nemůže plnit své povinnosti, je jmenován její náhradník. O takovém nahrazení se zašle všem dotčeným stranám písemné oznámení, které bude připojeno k této dohodě.

2. Zvláštní ujednání

Výše uvedené osoby budou účastníky za těchto podmínek a pouze pro tyto účely:

2.1. První účastník dohody

2.1.1. Účel účasti

2.1.2. Udělená práva (jsou-li udělena)

2.1.3. Ustanovení týkající se nákladů

2.1.4. Účel a oblast působnosti účasti

2.2. Druhý účastník dohody (je-li)

2.2.1. ...

3. Podmínky účasti zaměstnanců Europolu

3.1. Zaměstnanci Europolu účastníci se společného vyšetřovacího týmu pomáhají všem členům týmu a v plném rozsahu poskytnou podpůrné služby Europolu pro společné vyšetřování, jak je stanoveno v nařízení o Europolu a v souladu s ním. Nevyužívají žádné donucovací opatření. Účastníci se zaměstnanci Europolu však mohou, pokud obdrží pokyny a jsou pod vedením vedoucího či vedoucích daného týmu, být přítomni během operativních činností společného vyšetřovacího týmu s cílem poskytovat okamžité poradenství a pomoc členům týmu, kteří provádějí donucovací opatření, pokud neexistují žádné právní překážky na úrovni členského státu, ve kterém je daný tým nasazen.

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.

- 3.2. Článek 11 písm. a) Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie se na zaměstnance Europolu během jejich účasti na SVT nevztahuje⁽¹⁾. Zaměstnanci Europolu, pokud jde o trestné činy, které jsou na nich spáchány či které sami spáchají, podléhají během činnosti SVT vnitrostátnímu právu toho členského státu, ve kterém je tým nasazen, platnému pro osoby se srovnatelným funkčním zařazením.
- 3.3. Zaměstnanci Europolu mohou přímo kontaktovat členy SVT a poskytnout všem jeho členům veškeré nezbytné informace v souladu s nařízením o Europolu.
-

⁽¹⁾ Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie (konsolidované znění), (Úř. věst. C 326, 26.10.2012, s. 266).

Dodatek II

VZOROVÁ DOHODA O VYTVOŘENÍ SPOLEČNÉHO VYŠETŘOVACÍHO TÝMU**Dohoda o prodloužení činnosti společného vyšetřovacího týmu**

Strany se dohodly na prodloužení činnosti společného vyšetřovacího týmu (dále jen „SVT“) vytvořeného dohodou ze dne [doplňte datum] uzavřenou v [doplňte místo podpisu], jejíž kopie je uvedena v příloze.

Strany se domnívají, že činnost SVT by měla být prodloužena nad rámec období, pro které byl vytvořen [doplňte datum skončení daného období], jelikož účelu uvedeného v článku [zde vložte článek o účelu SVT] nebylo doposud dosaženo.

Všechny strany pečlivě zvážily okolnosti, které vyžadují prodloužení činnosti SVT. Prodloužení činnosti SVT je považováno za nezbytné pro dosažení účelu, k němuž byl SVT vytvořen.

SVT tudíž zůstává nasazen po dobu dalších [uvedte období] od vstupu této dohody v platnost. Vzájemnou dohodou stran lze výše uvedené období dále prodloužit.

Datum/podpis

Dodatek III

VZOROVÁ DOHODA O VYTVOŘENÍ SPOLEČNÉHO VYŠETŘOVACÍHO TÝMU

Strany se dohodly na změně písemné dohody o vytvoření společného vyšetřovacího týmu (dále jen „SVT“) ze dne [doplňte datum], uzavřené v [doplňte místo], jejíž kopie je uvedena v příloze.

Signatáři se dohodli, že níže uvedené články se mění takto:

1. (změna ...)
2. (změna ...)

Všechny strany pečlivě zvážily okolnosti, které vyžadují změnu dohody o SVT. Změna (změny) dohody o SVT je (jsou) považována (považovány) za zásadní pro dosažení účelu, k němuž byl SVT vytvořen.

Datum/podpis

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

SDĚLENÍ KOMISE

Právo EU: lepší výsledky díky lepšímu uplatňování

(2017/C 18/02)

1. Úvod

Evropská unie je založena na zásadách právního státu a při zajišťování toho, aby její politiky a priority byly v členských státech realizovány, spoléhá na právo⁽¹⁾. Odpovědnost za účinné uplatňování, provádění a prosazování práva je svěřena Komisi na základě čl. 17 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii (SEU). Tato odpovědnost je vysokou politickou prioritou Junckerovy Komise a odráží se i ve větším úsilí Komise o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽²⁾.

Účinné prosazování předpisů EU – od základních svobod a bezpečnosti potravin a výrobků až po kvalitu ovzduší a ochranu jednotné měny – je pro Evropany důležité a ovlivňuje jejich každodenní život. Slouží obecnému zájmu. Když do popředí vystoupí problémy – např. zkoušky automobilových emisí, znečištění vody, nelegální skládky, bezpečnost a ochrana dopravy –, často se ukáže, že problémem není nedostatek právních předpisů EU, ale spíše skutečnost, že právo EU není účinně uplatňováno. Z tohoto důvodu je zapotřebí spolehlivý, účinný a efektivní systém prosazování práva, který zajistí, aby členské státy právo EU plně uplatňovaly, prováděly a prosazovaly a zajistily svým občanům přiměřené opravné prostředky.

Veřejnost, podniky a občanská společnost významně doplňují sledovací funkci Komise tím, že hlásí nedostatky v uplatňování práva EU členskými státy. Při odhalování případů porušování práva EU proto Komise přikládá zásadní význam stížnostem.

Současná politika Komise v oblasti prosazování zahrnuje sledování toho, jak je právo EU uplatňováno a prováděno, řešení problémů s členskými státy s cílem napravit možné případy porušení práva a případně zahájení řízení o nesplnění povinnosti. Tato politika se vyvíjí a za posledních 15 let byla postupně posílena. Klíčová sdělení z roku 2002⁽³⁾ a z roku 2007⁽⁴⁾ stanovila rámec pro lepší sledování, silnější partnerství a účinnější řešení problémů, lepší správu případů nesplnění povinnosti a větší transparentnost.

Nad rámec správy případů nesplnění povinnosti Komise vypracovala postup pro posílení právního státu⁽⁵⁾, který uplatňuje tam, kde vnitrostátní „záruky právního státu“ zjevně nejsou schopny účinně řešit systémové ohrožení právního státu v některém členském státě a kde tuto hrozbu nelze odstranit prostřednictvím řízení o nesplnění povinnosti. To je dáno tím, že dodržování zásad právního státu je nutnou podmínkou dodržování všech práv a povinností vyplývajících ze Smluv.

(1) Článek 2 SEU: „Unie je založena na hodnotách úcty k lidské důstojnosti, svobody, demokracie, rovnosti, právního státu a dodržování lidských práv, včetně práv příslušníků menšin. Tyto hodnoty jsou společné členským státům ve společnosti vyznačující se pluralismem, nepřipustností diskriminace, tolerancí, spravedlností, solidaritou a rovností žen a mužů.“

(2) Politické směry pro příští Evropskou komisi ze dne 15. července 2014 a pověřovací dopisy předsedy místopředsedům a komisařům ze dne 1. listopadu 2014.

(3) Sdělení „Lepší sledování uplatňování práva Společenství“ („Better monitoring of the application of Community law“), KOM(2002) 725/4 v konečném znění, ze dne 16. května 2003.

(4) Sdělení „Evropa přinášející výsledky – uplatňování práva Společenství“, KOM(2007) 502 v konečném znění, ze dne 5. září 2007.

(5) Sdělení „Nový postup EU pro posílení právního státu“, COM(2014) 158, ze dne 11. března 2014.

Junckerova Komise rovněž pojala soustředěnější přístup k otázce tvorby politik a právních předpisů. Má efektivní pracovní program, který se všech fázích přípravy politiky opírá o velmi kvalitní analýzu a veřejnou konzultaci se zúčastněnými stranami. Tento nový způsob práce, který je jádrem programu zlepšování právní úpravy, si klade cíl, aby každé opatření v souboru právních předpisů EU bylo vhodné pro daný účel, snadno proveditelné a nakonec i prosazené v celé EU. Ve svém sdělení „Zlepšování právní úpravy: lepší výsledky pro silnější Unii“ se Komise zavázala k podpoře účinnějšího uplatňování, provádění a vymáhání práva ⁽¹⁾.

Na základě nedávno podepsané interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽²⁾ Evropský parlament, Rada a Komise uznávají společnou odpovědnost za vytváření vysoce kvalitních právních předpisů Unie. Závazek k podpoře řádného provádění a prosazování stávajících právních předpisů je zopakován i ve společném prohlášení o legislativních prioritách EU na rok 2017 ⁽³⁾.

Navzdory tomuto úsilí je uplatňování a prosazování práva EU i nadále výzvou a žádá si silnější zaměření na prosazování, které by sloužilo obecnému zájmu. Prosazování podporuje a doplňuje naplňování politických priorit. Při určování svých politických priorit bude Komise věnovat pozornost nejen předkládání nových právních předpisů, ale i jejich prosazování. Činnost zaměřená na zajištění účinného prosazování stávajících právních předpisů EU, musí být svou důležitostí považována za rovnocennou činnosti věnované vytváření předpisů nových. Partnerství mezi Komisí a členskými státy, které při provádění sehrávají zásadní úlohu, je nutno posílit, aby veřejnost pocítila výhody, které jí právo EU přináší. Zároveň se občané, oborová a podnikatelská sdružení, sociální partneři, Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů, jakož i občanská společnost vyzývají, aby Komisi pomáhaly v systematictějších zjišťováních problémů.

V tomto sdělení Komise uvádí, jak hodlá zintenzivnit své úsilí o uplatňování, provádění a prosazování práva EU v souladu se závazkem Junckerovy Komise k tomu, být „větší a ambicióznější ve významných záležitostech, a naopak menší a skromnější u témat méně významných“ ⁽⁴⁾. Tím se rozumí strategičtější přístup k prosazování práva, pokud jde o vyřizování případů nesplnění povinnosti. Zároveň podává přehled dalších opatření, která hodlá přijmout, aby členským státům a veřejnosti pomohla zajistit, že právo EU bude uplatňováno efektivně.

2. Spolupráce s členskými státy při prosazování práva EU

Členské státy mají hlavní odpovědnost za správné provedení právních předpisů EU ve vnitrostátním právu a za jejich správné uplatňování a provádění ⁽⁵⁾. Musí rovněž stanovit dostatečné prostředky nápravy k zajištění účinné právní ochrany v oblastech, na něž se právo EU vztahuje. To znamená, že jsou-li na vnitrostátní úrovni postižena práva občanů zakotvená v právních předpisech EU, musí mít veřejnost přístup k rychlým a účinným vnitrostátním mechanismům opravných prostředků. Tyto mechanismy musí splňovat zásadu účinné právní ochrany, která je stanovena ve Smlouvě ⁽⁶⁾. Vnitrostátní soudy jsou „obecnými soudy“ pro prosazování práva EU a v jednotlivých případech efektivně přispívají k jeho prosazování. V jejich pravomoci je vyhovět žalobám fyzických osob domáhajících se ochrany proti vnitrostátním opatřením, která jsou neslučitelná s právem EU, nebo o finanční náhradu škod, která jim byla těmito opatřeními způsobena.

K tomu, aby Komise byla členským státům nápomocna v úsilí o provádění práva EU a zajistila, že členské státy dostojí svým povinnostem spojeným se správným uplatňováním právních předpisů EU, využívá širokého spektra nástrojů. Ty zahrnují preventivní opatření a včasné řešení problémů nebo proaktivní sledování a cílené prosazování. Níže je uvedeno, jak budou posílena stávající podpůrná opatření.

Dialog

Případy porušení práva EU nejsou běžnou záležitostí, takže by měly být projednávány na přiměřeně vysoké úrovni a včas. Dvoustranná setkání na vysoké úrovni mezi Komisí a členskými státy, jejichž cílem je proaktivně projednat soulad s právem EU, se obecně podporují a nadále budou systematictěji uplatňována v celé řadě legislativních oblastí. Komise například s členskými státy uspořádá diskuse o dodržování právních předpisů, jak je uvedeno ve strategii pro jednotný trh ⁽⁷⁾. Tyto diskuse se mohou týkat případů nesplnění povinnosti, jakož i širších otázek prosazování.

⁽¹⁾ Sdělení „Zlepšování právní úpravy: lepší výsledky pro silnější Unii“, COM(2016) 615 final, ze dne 14. září 2016.

⁽²⁾ Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o zdokonalení tvorby právních předpisů (Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Společné prohlášení o legislativních prioritách EU na rok 2017 podepsané předsedy Evropského parlamentu, Rady a Komise dne 13. prosince.

⁽⁴⁾ Politické směry pro příští Evropskou komisi ze dne 15. července 2014 a pověřovací dopisy předsedy místopředsdům a komisařům ze dne 1. listopadu 2014.

⁽⁵⁾ Ustanovení čl. 4 odst. 3 SEU a čl. 288 třetího pododstavce a čl. 291 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU).

⁽⁶⁾ Ustanovení čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU a článku 47 Listiny základních práv.

⁽⁷⁾ Sdělení „Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky“, COM(2015) 0550 final, ze dne 28. října 2015.

Aby Komise napomohla provádění a dokázala posoudit, jak se tyto právní předpisy provádějí v praxi, bude i nadále využívat různých výborů a skupin odborníků, které již existují, jakož i cenné podpory evropských agentur. Jednání v těchto fórech se ukázala být účinným prostředkem pro zajištění toho, aby se členské státy zavázaly k provádění právních předpisů EU, a zároveň jsou výrazem základní zásady loajální spolupráce mezi Komisí a členskými státy. Dialog o prosazování konkrétních ustanovení právních předpisů EU, které je rovněž nezbytným předpokladem efektivního využívání evropských strukturálních a investičních fondů⁽¹⁾, pomáhá zajistit úplné a včasné provedení těchto předpisů ve vnitrostátním právu.

Případy nesplnění povinnosti musí být vyřizovány promptně. Komise a členské státy musí při vyšetřování případů porušení práva postupovat rychle a efektivně. Ve vhodných případech byl k rychlému vyřešení možného porušení práva EU v rané fázi vytvořen projekt řešení problémů prostřednictvím strukturovaného dialogu mezi Komisí a členskými státy, známý pod názvem EU Pilot. Jeho smyslem není ještě více prodloužit řízení o nesplnění povinnosti, které již samo o sobě slouží k zahájení dialogu s členským státem s cílem vyřešit jeho problém. Komise bude proto zahajovat řízení o nesplnění povinnosti, aniž by mechanismu řešení problémů EU Pilot využívala, pokud v daném případě nebude uplatnění tohoto mechanismu považováno za užitečné⁽²⁾.

Budování kapacit v členských státech

Komise bude podporovat členské státy a pomáhat jim při zlepšování kapacit nezbytných k prosazování práva EU a poskytování prostředků nápravy k zajištění toho, aby koncoví uživatelé práva EU – ať už soukromé osoby, nebo podniky – mohli plně požívat svých práv⁽³⁾. Klíčovými aspekty tohoto úsilí jsou síť a výměna osvědčených postupů. Komise bude nadále spolupracovat s vnitrostátními orgány prostřednictvím řady sítí, aby zajistila účinné a jednotné uplatňování předpisů EU. Například v oblasti vnitřního trhu sítí a služeb elektronických komunikací poskytuje Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací Komisi a vnitrostátním regulačním orgánům poradenství a je jim nápomocno při provádění regulačního rámce EU v oblasti elektronických komunikací. Obdobně Evropská síť pro hospodářskou soutěž přispívá k účinnému a jednotnému provádění pravidel hospodářské soutěže. Síť Evropské unie pro provádění a prosazování práva v oblasti životního prostředí hraje důležitou úlohu zejména v tom, že usnadňuje výměnu osvědčených postupů při prosazování *acquis* v oblasti životního prostředí a dodržování minimálních požadavků na kontroly. Činnost této sítě sehraje důležitou roli během připravovaných iniciativ, které mají členské státy podpořit při zajišťování souladu s právními předpisy EU v oblasti životního prostředí⁽⁴⁾. Pracovní skupina pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů (tzv. pracovní skupina zřízená podle článku 29) plní důležitou úlohu při uplatňování právních předpisů týkajících se ochrany údajů. Až vstoupí v platnost nový rámec EU v oblasti ochrany údajů⁽⁵⁾, bude nahrazena Evropským sborem pro ochranu osobních údajů.

Při provádění a prosazování práva hrají zásadní úlohu nezávislé správní orgány nebo inspektoráty požadované právními předpisy EU (například v oblasti ochrany údajů, rovnosti práv, energetiky, dopravy nebo finančních služeb). Komise proto bude věnovat zvláštní pozornost tomu, aby byly k plnění svých úkolů dostatečně a vhodně vybaveny. Komise se například domnívá, že vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by měly být zmocněny k účinnějšímu prosazování pravidel hospodářské soutěže. Jedním způsobem, jak toho dosáhnout, je zajistit, aby jednaly nezávisle a byly vybaveny dostatečnými nástroji a zdroji, umožňujícími prosazovat hospodářskou soutěž v Evropě důrazněji, zvýšit konkurenceschopnost trhů a zajistit spotřebitelům větší výběr kvalitnějšího zboží a služeb za nižší ceny. Dalším cílem je zajistit nezávislost vnitrostátních regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací, odvětví energetiky, regulačních subjektů v oblasti železniční dopravy a vnitrostátních orgánů finančního dohledu⁽⁶⁾. Ve finančním sektoru mohou evropské

⁽¹⁾ Článek 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006.

⁽²⁾ Pracovní ujednání s členskými státy týkající se projektu EU Pilot budou nyní odpovídajícím způsobem upravena.

⁽³⁾ Jak bylo oznámeno ve sdělení o strategii pro jednotný trh (COM(2015) 550 final), Komise uvede do života komplexní soubor opatření na zvýšení úsilí o zabránění vstupu výrobků, které nejsou v souladu s právními předpisy, na trh EU tím, že posílí dozor nad trhem a poskytne hospodářským subjektům správné stimuly.

⁽⁴⁾ Viz sdělení Komise „Pracovní program Komise na rok 2017 – Pro Evropu, která chrání, posiluje a brání“ COM(2016) 710 final, priority č. 10.

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV.

⁽⁶⁾ Viz čl. 3 odst. 3a rámcové směrnice 2002/21/ES pro síť a služby elektronických komunikací, článek 55 směrnice 2012/34/EU o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru, čl. 4 odst. 4 směrnice 2013/36/EU (CRD IV), článek 27 a násl. směrnice 2009/138/ES (Solventnost II) a 123. bod odůvodnění směrnice 2014/65/EU (MiFID II).

orgány dohledu prošetřovat případy, kdy příslušný vnitrostátní orgán nesplní své povinnosti podle platných právních předpisů, a mohou přijímat následná opatření⁽¹⁾. Komise bude podporovat modernizaci orgánů příslušných pro prosazování práva prostřednictvím evropského semestru, což je každoroční cyklus EU v oblasti koordinace hospodářských politik, a v případě potřeby prostřednictvím zvláštních právních předpisů. Komise například předložila návrh na revizi nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele⁽²⁾, jehož cílem je posílit schopnost členských států řešit případy porušení spotřebitelského práva, zejména v online prostředí.

Komise bude i nadále členským státům pomáhat se zlepšováním efektivnosti jejich vnitrostátních systémů soudnictví prostřednictvím evropského semestru a podporovat reformy soudnictví a justiční vzdělávání pomocí finančních prostředků EU. Do tohoto procesu vstupuje srovnávací přehled EU o soudnictví⁽³⁾, který přehledným způsobem srovnává kvalitu, nezávislost a účinnost vnitrostátních systémů soudnictví. Díky tomu lze snáze zjišťovat nedostatky a osvědčené postupy a sledovat pokrok. Komise bude posilování vnitrostátních systémů soudnictví více podporovat. Nadále budou prosazovány programy odborné přípravy vnitrostátních soudců a jiných právních odborníků. Komise úspěšně spolupracuje s vnitrostátními soudci na zajišťování souladu s pravidly hospodářské soutěže⁽⁴⁾ a právními předpisy v oblasti životního prostředí⁽⁵⁾ a na usnadňování justiční spolupráce v občanských a obchodních věcech prostřednictvím Evropské justiční sítě⁽⁶⁾. Z toho vyplývá, že sdílení praxe lze dále zlepšovat. Ke zmíněnému úsilí přispěje interpretační sdělení Komise o přístupu ke spravedlnosti v oblasti životního prostředí⁽⁷⁾.

Komise posílí spolupráci s Evropskou sítí veřejných ochránců práv, kterou koordinuje evropský veřejný ochránce práv a která sdružuje vnitrostátní a regionální veřejné ochránce práv za účelem prosazování řádné správy při uplatňování práva EU na vnitrostátní úrovni.

Zdokonalení tvorby právních předpisů napomáhá jejich lepšímu uplatňování a provádění

Parlament, Rada a Komise sdílejí politickou vůli zlepšovat kvalitu tvorby právních předpisů, přezkoumávat stávající právní předpisy a v případě potřeby je aktualizovat. Jejich odhodlání k zajišťování kvality právní úpravy způsobem, který reaguje na potřeby občanů a podniků, potvrzuje interinstitucionální dohoda o zdokonalení tvorby právních předpisů. K právní jistotě a lepšímu uplatňování přispívají návrhy jasného právního znění a srozumitelnost textů. Jsou-li právní předpisy formulovány jasně a srozumitelně, lze je účinně provádět a občané a hospodářské subjekty snáze pochopí svá práva a povinnosti, jejichž dodržování pak mohou soudy prosazovat.

Z tohoto důvodu je nezbytné, aby určité aspekty provádění a uplatňování práva EU byly zohledněny již ve fázi tvorby politik. Pokyny Komise ke zlepšování právní úpravy⁽⁸⁾ slouží útvarům Komise jako vodítko k vypracovávání „prováděcích plánů“, jejichž účelem je zjišťovat možné problémy členských států při provádění práva EU a navrhnout způsoby, jak tato rizika zmírnit. Když Komise vypracovává návrhy směrnic, rovněž spolupracuje s členskými státy, aby zjistila, zda jsou zapotřebí informativní dokumenty, v nichž je uveden vztah k vnitrostátním prováděcím opatřením⁽⁹⁾.

K tomu, aby byly právní předpisy EU řádně provedeny ve vnitrostátním právu, uplatňovány a prováděny, je nutná transparentnost. Interinstitucionální dohoda o zdokonalení tvorby právních předpisů členské státy vyzývá, aby o provádění směrnic EU informovaly veřejnost a aby ve vnitrostátním prováděcím opatření (nebo v souvisejícím dokumentu) jasně uvedly případy, kdy k danému právnímu předpisu EU doplnily prvky, které s ním nijak nesouvisí.

(1) Nařízení (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví, nařízení (EU) č. 1094/2010 o zřízení Evropského orgánu pro pojišťovníctví a zaměstnanecké penzijní pojištění a nařízení (EU) č. 1095/2010 o zřízení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy.

(2) Návrh na revizi nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, COM(2016) 283 final, ze dne 25. května 2016.

(3) Sdělení „Srovnávací přehled EU o soudnictví 2016“, COM(2016) 199 final, ze dne 11. dubna 2016.

(4) Sdělení Komise „Změny v oznámení Komise o spolupráci mezi Komisí a soudy členských států EU při používání článků 81 a 82 Smlouvy o ES“ (Úř. věst. C 256, 5.8.2015, s. 5).

(5) http://ec.europa.eu/environment/legal/law/training_package.htm.

(6) Rozhodnutí Rady 2001/470/ES ze dne 28. května 2001 o vytvoření Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci (Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 25).

(7) Pracovní program Komise na rok 2017 – Pro Evropu, která chrání, posiluje a brání, COM(2016) 710 final, priorita č. 10.

(8) Sdělení „Zlepšování právní úpravy k dosažení lepších výsledků – agenda EU“, COM(2015) 215 final, ze dne 19. května 2015.

(9) Tato politika je obsažena ve 1) společném politickém prohlášení členských států a Komise ze dne 28. září 2011 (Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14) a 2) ve společném politickém prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 27. října 2011 (Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 15).

3. Strategičtější přístup k opatřením Komise v oblasti prosazování práva

Stanovení priorit

Komise prosazuje obecný zájem Unie a zajišťuje uplatňování Smluv. Jako strážkyně Smluv je povinna sledovat činnost členských států při provádění práva EU a pod kontrolou Soudního dvora Evropské unie zajistit, aby jejich právní předpisy a praxe byly s tímto právem v souladu ⁽¹⁾.

Při plnění této úlohy má Komise diskreční pravomoc při rozhodování o tom, zda a kdy zahájí řízení o nesplnění povinnosti nebo postoupí případ Soudnímu dvoru ⁽²⁾. V důsledku toho judikatura stanoví, že fyzické osoby neuspějí se žalobami podanými na Komisi proto, že se rozhodla dané řízení o nesplnění povinnosti nezahájit ⁽³⁾.

Moto „být větší a ambicióznější ve významných záležitostech, a naopak menší a skromnější u témat méně významných“ by se mělo promítnout i do strategičtějšího a účinnějšího přístupu k prosazování, pokud jde o vyřizování případů nesplnění povinnosti. Při provádění tohoto přístupu bude Komise nadále oceňovat jednotlivé stěžovatele, kteří plní zásadní úlohu v tom, že poukazují na širší problémy s prosazováním práva EU, jež postihují zájmy občanů a podniků.

Je proto důležité, aby Komise své diskreční pravomoci využívala strategickým způsobem a své úsilí při prosazování práva přednostně zaměřovala na ty nejzávažnější případy porušení práva EU, které mají nepříznivý dopad na zájmy jejich občanů a podniků. Komise se v této souvislosti hodlá důsledně zabývat těmi případy nesplnění povinnosti, které brání provádění důležitých cílů politiky EU ⁽⁴⁾ nebo u nichž hrozí, že by mohly narušit čtyři základní svobody.

Přednostně bude Komise prošetřovat případy, kdy členské státy neoznámily prováděcí opatření nebo kdy těmito opatřeními provedly směrnice ve vnitrostátním právu nesprávně, kdy členské státy nerespektovaly rozsudek Soudního dvora podle čl. 260 odst. 2 SFEU nebo kdy vážně poškodily finanční zájmy EU nebo narušily výlučné pravomoci EU podle čl. 2 odst. 1 SFEU ve spojení s článkem 3 SFEU.

Povinnost přijmout nezbytná opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora, má největší dopad v případě, kdy se požadované opatření týká systémových nedostatků v právním systému některého členského státu. Komise bude proto přikládat velkou důležitost těm případům nesplnění povinnosti, které odhalí systémové nedostatky narušující fungování institucionálního rámce EU. To se týká především těch případů, které ovlivňují schopnost vnitrostátních systémů soudnictví přispívat k efektivnímu prosazování práva EU. Komise bude tudíž pečlivě sledovat všechny vnitrostátní předpisy nebo obecné postupy, které Soudnímu dvoru brání v řízení o předběžné otázce, nebo případy, kdy vnitrostátní právo znemožňuje vnitrostátním soudům uznat přednost práva EU. Bude se také zabývat případy, kdy vnitrostátní právní předpisy nestanoví žádné účinné postupy pro podávání opravných prostředků v případě porušení práva EU nebo jinak brání vnitrostátním systémům soudnictví v zajištění toho, aby bylo právo EU účinně uplatňováno v souladu s požadavky právního státu a s článkem 47 Listiny základních práv EU.

Kromě těchto případů Komise přikládá důležitost tomu, aby vnitrostátní právní předpisy byly v souladu s právem EU i proto, že nesprávná vnitrostátní legislativa systematicky oslabuje schopnost občanů uplatňovat svá práva, včetně práv základních, a plně tak využívat výhod, které jim právní předpisy EU nabízejí. Komise bude rovněž věnovat zvláštní pozornost případům vykazujícím trvalou neschopnost členského státu uplatňovat právo EU správně.

⁽¹⁾ Ustanovení čl. 17 odst. 1 SEU.

⁽²⁾ Viz zejména: rozsudek Soudního dvora ze dne 6. prosince 1989 ve věci Komise v. Řecko, C-329/88, Recueil 1989, s. 4159; rozsudek Soudního dvora ze dne 1. června 1994 ve věci Komise v. Německo, C-317/92, Recueil 1994, s. I-1097. rozsudek Soudního dvora ze dne 6. října 2009 ve věci Komise v. Španělsko, C-562/07, Sb. rozh. 2009, s. I-9553. rozsudek Soudního dvora ze dne 14. září 1995 ve věci Lefebvre a ostatní v. Komise, T-571/93, Recueil 1995, s. II-2379; rozsudek Soudního dvora ze dne 19. května 2009 ve věci Komise v. Itálie, C-531/06, Sb. rozh. 2009, s. I-4103.

⁽³⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 14. září 1995 ve věci Lefebvre a ostatní v. Komise, T-571/93, Recueil 1995, s. II-2379.

⁽⁴⁾ Zejména těch, jež jsou v současné době stanoveny ve strategické agendě Evropské rady ze dne 27. června 2014 a v Politických směrech pro příští Evropskou komisi ze dne 15. července 2014.

Vzhledem k tomu, že Komise má diskreční pravomoc při rozhodování o tom, kterými případy se zabývat, bude vždy posuzovat dopad daného nesplnění povinnosti na dosažení důležitých politických cílů EU: jde o případy porušování základních svobod zaručených Smlouvou, jež působí zvláštní problémy občanům nebo podnikům, kteří se chtějí přestěhovat z jednoho členského státu do druhého nebo provádět transakce mezi členskými státy, nebo případy, kdy systémový dopad překračuje hranice jednoho členského státu. Mezi jednotlivými případy bude rozlišovat na základě přidáné hodnoty, již lze úspěšným řízením o nesplnění povinnosti dosáhnout, a uzavře ty případy, u nichž to bude z pohledu konkrétní politiky pokládat za vhodné. Tuto diskreční pravomoc Komise uplatní zejména v případech, kdy se téhož problému týká již některé probíhající řízení o předběžné otázce podle článku 267 SFEU a jednání Komise by vyřešení věci významně neurychlilo, a v případech, kdy by bylo zahájení řízení o nesplnění povinnosti v rozporu s postojem přijatým sborem komisařů v některém legislativním návrhu.

Určité kategorie případů lze často uspokojivě vyřešit uplatněním jiných, vhodnějších mechanismů na unijní a vnitrostátní úrovni. To se týká zejména individuálních případů nesprávného uplatňování, které nevedou k problémům obecnější povahy a kdy neexistuje dostatek důkazů svědčících o obecné praxi, o nesouladu vnitrostátních právních předpisů s právními předpisy EU nebo o systematickém nedodržování práva EU. V těchto případech bude Komise za předpokladu, že existuje účinná právní ochrana, stěžovatele v zásadě odkazovat na vnitrostátní úroveň.

Důslednější posuzování shody

Tento přístup vyžaduje strukturovanější, systematictější a účinnější posuzování provádění právních předpisů EU ve vnitrostátním právu a souladu vnitrostátních prováděcích opatření. Při tomto posuzování budou uplatňovány nové techniky. Komise například vytváří nástroj pro analýzu údajů, který má zlepšit sledování právních předpisů v oblasti jednotného trhu⁽¹⁾. Tento nástroj by měl urychlit posuzování souladu vnitrostátních opatření s právem EU, zjišťovat nedostatky a případy nesprávného provedení ve vnitrostátním právu a případně odhalovat nadbytečnou právní úpravu (tzv. „gold-plating“), která s provedením příslušných směrnic ve vnitrostátním právu nesouvisí. Stížnosti přitom mohou obecným způsobem poukázat na pochybení členského státu v provedení určité směrnice ve vnitrostátním právu, a zároveň se nevyjádřit ke konkrétním aspektům ovlivňujícím stěžovatele. Tyto stížnosti jsou obvykle součástí posouzení souladu, takže Komise je běžně řeší v širších souvislostech daného posouzení a nezabývá se každou z nich individuálně.

Sankce za nesdělení prováděcích opatření

Komise přikládá velký význam včasnému provedení směrnic ve vnitrostátním právu. V této souvislosti si Komise dala za cíl, že Soudnímu dvoru předá případ nesplnění povinnosti do dvanácti měsíců, pokud problém s neprovedením směrnice přetrvá⁽²⁾. V souladu s důležitostí, již přikládá včasnému sdělování prováděcích opatření, Komise hodlá plně využít možností stanovených v čl. 260 odst. 3 SFEU, aby zpřísnila svůj přístup k udělování sankcí v těchto případech.

Lisabonská smlouva zavedla důležitá ustanovení o finančních sankcích, která mají členské státy motivovat k včasnému provádění směrnic přijatých legislativním postupem (čl. 260 odst. 3 SFEU) v jejich vnitrostátním právním řádu. Členské státy však nadále lhůty pro provedení nedodržují. Na konci roku 2015 bylo stále nedořešeno 518 případů nesplnění povinnosti z důvodu opožděného provedení, což je o 19 % více než koncem roku 2014, kdy těchto nedořešených případů bylo 421⁽³⁾. V některých případech členské státy nepřijmou opatření k provedení směrnice až do nejzazší fáze soudního řízení, které proti nim Komise zahájila, čímž ke splnění svých povinností získají mnoho času navíc.

Ve svém sdělení z roku 2011 o provádění čl. 260 odst. 3 Smlouvy⁽⁴⁾ Komise oznámila, že v případech nesplnění povinnosti týkajících se neprovedení směrnice zpravidla požádá Soudní dvůr, aby uložil pouze zaplacení penále. Zároveň však uvedla, že si ve vhodných případech vyhrazuje právo Soudní dvůr požádat, aby uložil i paušální částku. Oznámila také, že přezkoumá svůj postup spočívající v obecném nepožadování paušálních částek v závislosti na tom, jak členské státy budou reagovat na její přístup, v jehož rámci požaduje pouze pravidelné úhrady penále.

Na základě nabytých zkušeností Komise nyní upraví svůj postup u věcí předložených Soudnímu dvoru podle čl. 260 odst. 3 SFEU – stejně jako jej již upravila u věcí předložených Soudnímu dvoru podle čl. 260 odst. 2 SFEU⁽⁵⁾ – tak, že Soudní dvůr bude systematicky žádat o to, aby ukládal zaplacení paušální částky i penále. Při stanovení výše paušální částky v souladu se svým postupem⁽⁶⁾ a při stanovení závažnosti neprovedení ve vnitrostátním právu Komise přihlédne k rozsahu provedení.

⁽¹⁾ Sdělení o strategii pro jednotný trh (COM(2015) 550 final).

⁽²⁾ Sdělení Komise „Evropa přináší výsledky – uplatňování práva Společenství“, KOM(2007) 502 v konečném znění.

⁽³⁾ Viz 33. výroční zpráva Komise o kontrole uplatňování práva EU, s. 27.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 12, 15.1.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ Přepřacované sdělení o použití článku 228 Smlouvy o ES, SEK(2005) 1658, ze dne 9. prosince 2005, body 10 až 12, které odkazují na rozsudek Soudního dvora ve věci Komise v. Francie, C-304/02, Sb. rozh. 2005, s. I-6263, body 80–86 a 89–95, v němž Soudní dvůr potvrdil, že penále i paušální částku lze u téhož nesplnění povinnosti uplatňovat kumulativně.

⁽⁶⁾ Výše paušální částky bude vypočítávána metodou stanovenou v bodech 19 až 24 přepřacovaného sdělení o použití článku 228 Smlouvy o ES z roku 2005, SEK(2005) 1658.

Logickým důsledkem přístupu spočívajícího v ukládání paušální částky je, že v případech, kdy členský stát napraví své nesplnění povinnosti tím, že směrnici provede ve vnitrostátním právu v průběhu soudního řízení, Komise již svou žalobu jen z tohoto důvodu nestáhne. Soudní dvůr nemůže v těchto případech rozhodnout o uložení penále, protože takové rozhodnutí by již nebylo účelné. Může však uložit zaplacení paušální částky postihující dobu nesplnění povinnosti až do okamžiku, kdy byla situace napravena, protože z tohoto hlediska věc svého účelu nepozbyla. Komise se vynasnaží neprodleně informovat Soudní dvůr vždy, když členský stát ukončí stav nesplnění povinnosti, v jakékoli fázi soudního řízení. To samé učiní v případě, kdy členský stát v návaznosti na rozsudek Soudního dvora podle čl. 260 odst. 3 SFEU napraví situaci, v důsledku čehož mu skončí povinnost hradit penále.

V rámci přechodného pravidla uplatní Komise svůj upravený postup popsany výše i na ta řízení o nesplnění povinnosti, u nichž bude rozhodnutí o zaslání výzvy přijato až po zveřejnění tohoto sdělení.

Konečně je třeba připomenout, že Komise bude – jak již uvedla ve svém sdělení z roku 2011 – zvláště dbát na rozlišování mezi nesprávným provedením ve vnitrostátním právu a (částečným) neprovedením.

4. Výhody práva EU pro občany: poradenství a opravné prostředky

Lepší prosazování má přínos jak pro občany, tak pro podniky. Hledají jednoduché a praktické rady o právech, která jim právní předpisy EU přiznávají, a o tom, jak jich využívat. Jsou-li jejich individuální práva porušena, je důležité, aby našli snadno cestu k těm nejvhodnějším mechanismům opravných prostředků na unijní nebo vnitrostátní úrovni a využili jich.

Komise hodlá občanům pomáhat zvyšováním informovanosti o jejich právech v právním řádu EU a o různých nástrojích pro řešení problémů, které mají na vnitrostátní a unijní úrovni k dispozici. Komise chce občany přivést k těm nejvhodnějším mechanismům řešení problémů a v tomto směru jim hodlá nabízet poradenství i podporu. V této souvislosti je naprosto důležité, aby občané porozuměli povaze řízení o nesplnění povinnosti a přizpůsobili mu svá očekávání. Mnoho z nich podává stížnosti v naději, že za porušení práva EU získají finanční nebo jiné odškodnění. Následně jsou zklamáni, když zjistí, že ačkoliv smyslem řízení o nesplnění povinnosti je prosazovat obecný zájem Unie, nemusí být vždy tím nejvhodnějším nástrojem, jímž lze na tyto situace reagovat. Hlavním účelem řízení o nesplnění povinnosti je zajistit, aby členské státy prosazovaly právo EU v obecném zájmu, a nikoliv poskytnout individuální opravný prostředek. Vnitrostátní soudy mají pravomoc vyhovět žalobám jednotlivců, kteří se domáhají zrušení vnitrostátních opatření nebo finanční náhradu za škody, jež jim byla těmito opatřeními způsobena. Při zajišťování práv jednotlivců hrají důležitou úlohu i vnitrostátní orgány. Tyto skutečnosti je třeba jasně sdělit stěžovatelům, kteří se individuálního opravného prostředku domáhají.

Vzhledem k tomu, že stížnosti jsou důležitým prostředkem k odhalování případů porušování práva EU, Komise se vynasnaží zlepšit jejich vyřizování. Aby bylo možné zlepšit základ pro posouzení skutkové podstaty stížnosti a usnadnit její vyřízení i odpověď na ni, měli by stěžovatelé k podání stížnosti od nynějška používat standardní formulář. Komise se zavazuje informovat stěžovatele o opatřeních přijatých v návaznosti na jejich stížnost. K tomu je třeba provést revizi stávajících správních postupů upravujících vztahy se stěžovatelem v těchto záležitostech⁽¹⁾ (viz příloha).

Jednotná digitální brána⁽²⁾ poskytne občanům a podnikům jednotný přístup k veškerým informacím o jednotném trhu, jakož i k pomoci, poradenství a službám pro řešení problémů, jež s jednotným trhem souvisejí, na unijní nebo vnitrostátní úrovni. Aby mohla v EU fungovat, bude rovněž zahrnovat vnitrostátní i celounijní postupy. Tento portál bude občany a podniky informovat o tom, co Komise může udělat a co naopak udělat nemůže, o předpokládané délce řízení a o jeho možných výsledcích. Zároveň je nasměruje k personalizovaným službám poradenství a řešení problémů.

V rámci tohoto úsilí bude Komise muset spolupracovat s členskými státy na přehledu mechanismů opravných prostředků, které jsou k dispozici na vnitrostátní úrovni a jichž mohou využít občané, kteří se v jednotlivých případech domáhají nápravy. Tento seznam bude zahrnovat stávající mechanismy EU, jako je síť SOLVIT (která poskytuje informace a pomoc občanům a zabývá se problémy nesprávného uplatňování práva EU vnitrostátními orgány v přeshraničních situacích) a síť evropských spotřebitelských center (která poskytuje poradenství a pomoc spotřebitelům v souvislosti s jejich právy v oblasti nákupů v jiné zemi nebo v prostředí online a s urovnáváním příslušných sporů s podniky).

⁽¹⁾ Sdělení „Aktualizace sdělení o vztazích se stěžovatelem v případech uplatňování práva Unie“, COM(2012) 154, ze dne 2. dubna 2012.

⁽²⁾ Jak bylo oznámeno ve sdělení o jednotném digitálním trhu (COM(2015) 192 final, s. 17) a ve sdělení o strategii pro jednotný trh (COM(2015) 550 final, s. 5 a 17).

Dokladem odhodlání Komise i nadále posilovat úlohu těchto mechanismů bude akční plán pro síť SOLVIT, který posílí úlohu této sítě při vyřizování stížností týkajících se práva EU. Komise plánuje modernizovat síť SOLVIT. Zároveň zvažuje možnost zavést nástroj pro zjišťování informací o jednotném trhu, který by shromažďoval kvantitativní a kvalitativní informace přímo od vybraných subjektů na trhu a byl více zaměřen na spolupráci s členskými státy, jejímž cílem je zlepšit prosazování práva. Tato správní spolupráce s členskými státy ⁽¹⁾ by měla nadále pomáhat při řešení jednotlivých problémů a zlepšit výměnu osvědčených postupů. Zároveň by měla přimět vnitrostátní orgány k poskytování lepších informací prostřednictvím všech stávajících platform, např. portálu evropské e-justice ⁽²⁾.

Komise zajistí plné uplatňování právních předpisů EU v oblasti mediace a alternativního řešení sporů. Mechanismy alternativního řešení sporů plní důležitou úlohu, neboť umožňují spotřebitelům a obchodníkům řešit spory snadno, rychle a levně a bez nutnosti obrátit se na soud. V únoru 2016 Komise spustila platformu pro řešení sporů online, která spotřebitelům a obchodníkům v EU poskytuje nástroj pro řešení smluvních sporů týkajících se nákupů online prostřednictvím alternativního řešení sporů. Ve finančním sektoru Komise zřídila síť pro řešení finančních sporů, jejímž cílem je usnadnit řešení přeshraničních sporů v oblasti finančních služeb mezi spotřebiteli a poskytovateli finančních služeb. Jiné právní předpisy EU stanoví společné normy pro vyřizování stížností a mechanismy opravných prostředků ve všech členských státech (např. nařízení o právech cestujících ⁽³⁾, právní předpisy v oblasti zadávání veřejných zakázek ⁽⁴⁾, nařízení o drobných nárocích ⁽⁵⁾).

5. Závěry

Jednotné uplatňování práva EU ve všech členských státech je zásadním předpokladem pro úspěch EU. Komise proto přikládá zajištění účinného uplatňování unijního práva velký význam. Výzva spočívající v provádění, uplatňování a prosazování právních předpisů Evropské unie postihuje úroveň EU i členských států. K dosažení politických výsledků má zásadní význam strategičtější přístup k prosazování práva, tedy přístup, který se soustředí na problémy, u nichž mohou mít opatření v oblasti prosazování práva skutečný dopad. V souladu s důležitostmi, již Komise přikládá včasnému sdělování opatření k provedení směrnic ve vnitrostátním právu, jde strategický přístup k prosazování práva ruku v ruce s přezkumem přístupu Komise k sankcím stanoveným v čl. 260 odst. 3 SFEU. Komise pomůže členským státům zajistit, aby občané i podniky mohli uplatňovat svá práva a domoci se opravných prostředků na vnitrostátní úrovni. Společné úsilí všech zúčastněných stran na úrovni Unie i členských států tak zajistí lepší uplatňování práva EU ku prospěchu všech.

Přístup stanovený v tomto sdělení se použije ode dne jeho zveřejnění v Úředním věstníku.

⁽¹⁾ Na základě článku 197 SFEU.

⁽²⁾ Tento portál pomáhá jednotlivcům, kteří se domáhají svých základních práv, najít příslušné vnitrostátní nesoudní subjekty s pravomocí v oblasti lidských práv. V roce 2017 bude rozšířen o databázi evropského spotřebitelského práva, která bude poskytovat informace o uplatňování spotřebitelského práva EU soudy a příslušnými orgány.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1); nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 ze dne 23. října 2007 o právech a povinnostech cestujících v železniční přepravě (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 14); nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1177/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o právech cestujících při cestování po moři a na vnitrozemských vodních cestách a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 1); nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011 ze dne 16. února 2011 o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 33); směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací (Úř. věst. L 76, 23.3.1992, s. 14).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 1).

PŘÍLOHA

Správní postupy upravující vztahy se stěžovatelem v případech uplatňování práva Evropské unie**1. Definice a oblast působnosti**

„Stížností“ se rozumí písemné podání doručené Komisi poukazující na opatření, na neexistenci opatření nebo na postup členského státu, které jsou v rozporu s právem Evropské unie.

„Stěžovatelem“ se rozumí každá osoba nebo subjekt, který podává Komisi stížnost.

„Řízením o nesplnění povinnosti“ se rozumí předsoudní fáze řízení o nesouladu s právem zahájeného Komisí podle článku 258 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) nebo článku 106a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (Smlouva o Euratomu).

Popsaný postup se použije na vztahy mezi stěžovateli a Komisí v souvislosti s opatřeními nebo postupy, které by mohly spadat do oblasti působnosti článku 258 SFEU. Nepoužije se na stížnosti týkající se jiných ustanovení Smlouvy, zejména stížnosti týkající se státní podpory, které jsou upraveny články 107 a 108 SFEU nebo nařízením Rady (EU) 2015/1589⁽¹⁾, a na stížnosti, které se týkají výlučně článků 101 a 102 SFEU.

2. Obecné zásady

Kdokoli může zdarma podat Komisi stížnost na členský stát ohledně jakéhokoli opatření (zákona, nařízení či správního úkonu), neexistence opatření nebo postupu v členském státě, které považuje za neslučitelné s právem Unie.

Stěžovatelé nemusí prokazovat právní zájem na zahájení řízení; nemusí ani prokazovat, že jsou zásadně a přímo dotčeni opatřením, neexistencí opatření nebo postupem, které jsou předmětem stížnosti.

S výhradou výjimek uvedených v bodě 3 Komise stížnost zaregistruje podle údajů jeho původce uvedených na formuláři.

Komise se může rozhodnout, zda v souvislosti se stížností přijme další opatření.

3. Registrace stížností

Stížnost ohledně uplatňování práva Unie členským musí být zaregistrována Komisí ve zvláštním rejstříku.

Korespondenci by Komise neměla prošetřovat jako stížnost, a tudíž by ji neměla zaregistrovat ve zvláštním rejstříku, pokud:

- je anonymní, není v něm uvedena adresa odesílatele nebo je v něm uvedena pouze adresa neúplná,
- neobsahuje výslovný či implicitní odkaz na členský stát, jemuž lze přičítat opatření či postup, které jsou v rozporu s právem Unie,
- napadá úkon nebo opomenutí soukromé osoby či subjektu, s výjimkou případů, kdy z opatření nebo stížnosti vyplývá zapojení veřejných orgánů nebo je tvrzena jejich nečinnost v reakci na tyto úkony nebo opomenutí. Ve všech případech musí Komise prověřit, zda korespondence neodhaluje jednání, které je v rozporu s pravidly hospodářské soutěže (články 101 a 102 SFEU),
- neuvádí odůvodnění stížnosti,
- uvádí odůvodnění stížnosti, k němuž Komise přijala jasný, veřejný a neměnný postoj, který musí být stěžovateli sdělen,
- uvádí odůvodnění stížnosti, které jasně spadá mimo oblast působnosti práva Unie.

4. Potvrzení o doručení

Komise musí vydat potvrzení o doručení všech stížností do patnácti pracovních dnů od jejich doručení. Na tomto potvrzení musí být uvedeno registrační číslo, které je nutno uvádět ve veškeré korespondenci.

Je-li podáno několik stížností se stejným odůvodněním, je možné nahradit jednotlivá potvrzení zveřejněním oznámení na internetových stránkách Evropské unie *Europa*⁽²⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/multiple_complaint_form_cs.htm.

Pokud se Komise rozhodne stížnost nezaregistrovat, oznámí to původci stížnosti běžným dopisem, v němž uvede jeden nebo více důvodů podle bodu 3 druhého pododstavce.

V takovém případě Komise informuje stěžovatele o možných alternativních formách opravných prostředků, např. o možnosti obrátit se na vnitrostátní soudy, evropského veřejného ochránce práv či vnitrostátního veřejného ochránce práv nebo podat jakoukoli jinou vnitrostátní či mezinárodní stížnost.

5. Způsoby podání stížností

Stížnosti musí být podány na standardním formuláři. Musí být podány elektronicky nebo písemně na adresu Generálního sekretariátu Komise („Secretariat-General, 1049 Brussels, Belgium“) nebo předloženy jednomu z úřadů Komise v členských státech.

Musí být sepsány v jednom z úředních jazyků Unie.

Formulář stížnosti si lze vyžádat od Komise nebo je k dispozici v elektronické podobě na internetových stránkách *Europa* ⁽¹⁾. Pokud se Komise domnívá, že stěžovatel nesplnil požadavky stanovené ve formuláři stížnosti, musí o tom stěžovatele informovat a vyzvat jej, aby formulář vyplnil v předepsané lhůtě, která za běžných okolností nesmí přesáhnout jeden měsíc. Jestliže stěžovatel v předepsané lhůtě neodpoví, bude se mít za to, že stížnost stáhl. Za výjimečných okolností, kdy stěžovatel prokazatelně nemůže formulář použít, lze od tohoto požadavku upustit.

6. Ochrana stěžovatele a ochrana osobních údajů

Sdělování údajů o totožnosti stěžovatelů a informací jimi předložených dotyčným členskému státu podléhá jejich předchozímu souhlasu a musí být v souladu mimo jiné s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾.

7. Komunikace se stěžovateli

Po registraci může být stížnost dále zkoumána ve spolupráci s dotyčným členským státem. Komise o tom stěžovatele písemně vyrozumí.

Pokud je následně na základě stížnosti zahájeno řízení o nesplnění povinnosti, Komise stěžovatele písemně informuje o každém procesním kroku (výzva, odůvodněné stanovisko, předložení věci Soudnímu dvoru nebo uzavření věci). Je-li podáno několik stížností se stejným odůvodněním, lze tuto písemnou korespondenci nahradit zveřejněním oznámení na internetových stránkách *Europa*.

Stěžovatelé mohou v kterékoli fázi řízení Komisi požádat, aby jí mohli v jejích prostorách a na své vlastní náklady vysvětlit nebo objasnit důvody své stížnosti.

8. Lhůta pro prošetření stížnosti

Obecně platí, že Komise prošetří stížnosti s cílem dospět k rozhodnutí o vydání výzvy nebo uzavření věci nejpozději do jednoho roku od data registrace stížnosti za předpokladu, že jí stěžovatel předložil všechny požadované informace.

Pokud bude tato lhůta překročena, Komise o tom stěžovatele písemně vyrozumí.

9. Výsledky prošetření stížností

Po prošetření stížnosti může Komise buď vydat výzvu, kterou zahájí řízení proti dotčenému členskému státu, nebo může s konečnou platností věc uzavřít.

O zahájení nebo ukončení řízení o nesplnění povinnosti Komise rozhodne v rámci své diskreční pravomoci.

10. Uzavření věci

S výjimkou mimořádných okolností vyžadujících naléhavá opatření Komise v případě, že ve věci dané stížnosti nezamýšlí přijmout žádná další opatření, vyrozumí o tom stěžovatele předem v dopise, v němž uvede důvody, proč navrhuje věc uzavřít, a stěžovatele vyzve, aby ve lhůtě čtyř týdnů předložil své případné připomínky. Je-li podáno několik stížností se stejným odůvodněním, lze tuto písemnou korespondenci nahradit zveřejněním oznámení na internetových stránkách *Europa*.

⁽¹⁾ https://ec.europa.eu/assets/sg/report-a-breach/complaints_cs/

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

Pokud stěžovatel neodpoví nebo pokud stěžovatele nelze kontaktovat z důvodů, za které sám odpovídá, nebo pokud připomínky stěžovatele Komisi nepřesvědčí, aby svůj postoj přehodnotila, bude věc uzavřena.

Pokud připomínky stěžovatele Komisi přesvědčí, aby svůj postoj přehodnotila, bude šetření stížnosti pokračovat.

O uzavření věci bude stěžovatel písemně vyrozuměn.

11. Zveřejňování rozhodnutí o nesplnění povinnosti

Informace o rozhodnutích Komise ve věci nesplnění povinnosti se zveřejňují na internetových stránkách *Europa* ⁽¹⁾.

12. Přístup k dokumentům o případech nesplnění povinnosti

Přístup k dokumentům o případech nesplnění povinnosti se řídí nařízením (ES) č. 1049/2001 a jeho prováděcími ustanoveními v příloze rozhodnutí Komise 2001/937/ES, ESUO, Euratom ⁽²⁾.

13. Stížnost evropskému veřejnému ochránci práv

Pokud se stěžovatel domnívá, že Komise se při vyřizování jeho stížnosti dopustila nesprávného úředního postupu, jelikož nedodržela některé z výše uvedených opatření, může záležitost předat evropskému veřejnému ochránci práv podle článků 24 a 228 SFEU.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/infringements-proceedings/infringement_decisions/?lang_code=cs

⁽²⁾ Úř. věst. L 345, 29.12.2001, s. 94.

Bez námitek k navrhovanému spojení**(Věc M.8325 – KKR/Hilding Anders)****(Text s významem pro EHP)**

(2017/C 18/03)

Dne 9. ledna 2017 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné s vnitřním trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾. Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v angličtině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

- v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,
- v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=cs>) pod číslem 32017M8325. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k evropskému právu po internetu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

Bez námitek k navrhovanému spojení**(Věc M.8302 – Koch Industries / Guardian Industries)****(Text s významem pro EHP)**

(2017/C 18/04)

Dne 5. ledna 2017 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné s vnitřním trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾. Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v angličtině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

- v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,
- v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=cs>) pod číslem 32017M8302. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k evropskému právu po internetu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

Bez námitek k navrhovanému spojení
(Věc M.8204 – Barloworld South Africa/Baywa/JV)
(Text s významem pro EHP)
(2017/C 18/05)

Dne 9. ledna 2017 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné s vnitřním trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾. Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v angličtině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

- v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,
- v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=cs>) pod číslem 32017M8204. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k evropskému právu po internetu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

Bez námitek k navrhovanému spojení
(Věc M.8288 – Permira/Schustermann & Borenstein)
(Text s významem pro EHP)
(2017/C 18/06)

Dne 10. ledna 2017 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné s vnitřním trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾. Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v angličtině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

- v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,
- v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=cs>) pod číslem 32017M8288. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k evropskému právu po internetu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euro ⁽¹⁾

18. ledna 2017

(2017/C 18/07)

1 euro =

měna			směnný kurz		
USD	americký dolar	1,0664	CAD	kanadský dolar	1,3986
JPY	japonský jen	121,05	HKD	hongkongský dolar	8,2716
DKK	dánská koruna	7,4361	NZD	novozélandský dolar	1,4838
GBP	britská libra	0,86833	SGD	singapurský dolar	1,5176
SEK	švédská koruna	9,5328	KRW	jihokorejský won	1 249,39
CHF	švýcarský frank	1,0706	ZAR	jihoafrický rand	14,4632
ISK	islandská koruna		CNY	čínský juan	7,2931
NOK	norská koruna	9,0330	HRK	chorvatská kuna	7,5275
BGN	bulharský lev	1,9558	IDR	indonéská rupie	14 228,44
CZK	česká koruna	27,021	MYR	malajsijský ringgit	4,7500
HUF	maďarský forint	307,92	PHP	filipínské peso	53,222
PLN	polský zlotý	4,3673	RUB	ruský rubl	63,2480
RON	rumunský lei	4,4928	THB	thajský baht	37,655
TRY	turecká lira	4,0371	BRL	brazilský real	3,4367
AUD	australský dolar	1,4128	MXN	mexické peso	23,1335
			INR	indická rupie	72,6365

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

ÚČETNÍ DVŮR

Zvláštní zpráva č. 34/2016

„Boj proti plýtvání potravinami: příležitost pro EU jak zlepšit účinné využívání zdrojů v potravinovém řetězci“

(2017/C 18/08)

Evropský účetní dvůr Vás tímto informuje o vydání zvláštní zprávy č. 34/2016 „Boj proti plýtvání potravinami: příležitost pro EU jak zlepšit účinné využívání zdrojů v potravinovém řetězci“.

Zpráva je k dispozici k nahlédnutí či stažení na internetové stránce Evropského účetního dvora <http://eca.europa.eu> nebo na internetové stránce EU Bookshop <https://bookshop.europa.eu>.

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR ESVO

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

ze dne 1. února 2016

ve věci E-17/15

Ferskar kjötvörur ehf. v. islandský stát*(jurisdikce – článek 8 Dohody o EHP – dovoz syrového masa – směrnice 89/662/EHS – harmonizace regulačního režimu veterinárních kontrol)*

(2017/C 18/09)

Ve věci E-17/15, Ferskar kjötvörur ehf. v. islandský stát – ŽÁDOST podaná Soudnímu dvoru okresním soudem v Reykjavíku (*Héraðsdómur Reykjavíkur*) podle článku 34 Dohody mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora ohledně použitelnosti ustanovení Dohody o Evropském hospodářském prostoru na dovoz produktů ze syrového masa na Island, Soudní dvůr ve složení Carl Baudenbacher, předseda, Per Christiansen (soudce-zpravodaj), a Páll Hreinsson, soudci, vynesl dne 1. února 2016 rozsudek, jehož výrok zní:

1. Do oblasti působnosti Dohody o EHP ve smyslu článku 8 Dohody o EHP nespadá možnost, že by stát EHP stanovoval pravidla pro dovoz produktů ze syrového masa, protože taková možnost může být omezena ustanoveními v některé z příloh k Dohodě o EHP.
2. S ustanoveními směrnice 89/662/EHS není slučitelné, aby členský stát EHP přijímal pravidla, podle nichž musí dovozce produktů ze syrového masa žádat před jejich dovozem o zvláštní povolení a jež vyžadují, aby bylo předloženo osvědčení, že maso bylo po určitou dobu před celním odbavením skladováno zmrazené.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA**ze dne 1. února 2016****ve věci E-20/15****Kontrolní úřad ESVO v. Island**

(nesplnění povinnosti státem EHP/ESVO – neprovedení předpisů – směrnice 2013/10/EU, kterou se mění směrnice 75/324/EHS týkající se aerosolových rozprašovačů)

(2017/C 18/10)

Ve věci E-20/15, Kontrolní úřad ESVO v. Island – ŽALOBA na prohlášení, že Island nesplnil své povinnosti podle článku 3 aktu uvedeného v bodě 1 kapitoly VIII přílohy II Dohody o Evropském hospodářském prostoru (směrnice Komise 2013/10/EU ze dne 19. března 2013, kterou se mění směrnice Rady 75/324/EHS o sblížení právních předpisů členských států týkajících se aerosolových rozprašovačů, aby byla její ustanovení o označování přizpůsobena nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí), začleněného do Dohody o EHP protokolem 1 k uvedené dohodě, a podle článku 7 Dohody o EHP tím, že nepřijal opatření nezbytná k provedení uvedeného aktu ve stanovené lhůtě, vynesl Soudní dvůr ve složení Carl Baudenbacher, předseda, Per Christensen (soudce-zpravodaj), a Páll Hreinsson, soudci, dne 1. února 2016 rozsudek, jehož výrok zní:

Soudní dvůr tímto:

1. Prohlašuje, že Island nesplnil své povinnosti podle článku 3 aktu uvedeného v bodě 1 kapitoly VIII přílohy II Dohody o Evropském hospodářském prostoru (směrnice Komise 2013/10/EU ze dne 19. března 2013, kterou se mění směrnice Rady 75/324/EHS o sblížení právních předpisů členských států týkajících se aerosolových rozprašovačů, aby byla její ustanovení o označování přizpůsobena nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí), začleněného do Dohody o EHP protokolem 1 k uvedené dohodě, a podle článku 7 Dohody o EHP tím, že ve stanovené lhůtě nepřijal opatření nezbytná k provedení uvedeného aktu.
 2. Ukládá Islandu uhradit náklady řízení.
-

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA**ze dne 1. února 2016****ve věci E-21/15****Kontrolní úřad ESVO v. Island**

(nesplnění povinnosti státem EHP/ESVO – neprovedení předpisů – směrnice 2011/88/EU, kterou se mění směrnice 97/68/ES, pokud jde o ustanovení o motorech uvedených na trh v rámci přechodného režimu)

(2017/C 18/11)

Ve věci E-21/15, Kontrolní úřad ESVO v. Island – ŽALOBA, že Island nesplnil své povinnosti podle článku 2 aktu uvedeného v bodě 1a kapitoly XXIV přílohy II Dohody o Evropském hospodářském prostoru (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/88/EU ze dne 16. listopadu 2011, kterou se mění směrnice 97/68/ES, pokud jde o ustanovení o motorech uvedených na trh v rámci přechodného režimu), začleněného do Dohody o EHP protokolem 1 k uvedené dohodě, a podle článku 7 Dohody tím, že nepřijal opatření nezbytná k provedení uvedeného aktu ve stanovené lhůtě, vynesl Soudní dvůr ve složení Carl Baudenbacher, předseda, Per Christiansen, soudce-zpravodaj, a Páll Hreinsson, soudci, dne 1. února 2016 rozsudek, jehož výrok zní:

Soudní dvůr tímto:

1. Prohlašuje, že Island nepřijal ve stanovené lhůtě opatření nutná k provedení právního aktu uvedeného v bodě 1a kapitoly XXIV přílohy II Dohody o Evropském hospodářském prostoru (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/88/EU ze dne 16. listopadu 2011, kterou se mění směrnice 97/68/ES, pokud jde o ustanovení o motorech uvedených na trh v rámci přechodného režimu), začleněného do Dohody protokolem 1 k uvedené dohodě, a nesplnil tak své povinnosti podle článku 2 uvedeného právního aktu a článku 7 uvedené dohody.
 2. Ukládá Islandu uhradit náklady řízení.
-

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA**ze dne 1. února 2016****ve věci E-22/15****Kontrolní úřad ESVO v. Lichtenštejské knížectví***(nesplnění povinností státem EHP/ESVO – neprovedení do vnitrostátního práva – směrnice 2011/62/EU – směrnice 2012/26/EU)**(2017/C 18/12)*

Ve věci E-22/15, Kontrolní úřad ESVO v. Lichtenštejské knížectví – ŽALOBA na prohlášení, že Lichtenštejské knížectví ve stanovené lhůtě nepřijalo opatření nezbytná k provedení aktů uvedených v bodě 15q kapitoly XIII přílohy II Dohody o Evropském hospodářském prostoru (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/62/EU ze dne 8. června 2011, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, pokud jde o zabránění vstupu padělaných léčivých přípravků do legálního dodavatelského řetězce a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/26/EU ze dne 25. října 2012, kterou se mění směrnice 2001/83/ES, pokud jde o farmakovigilanci), začleněných do Dohody o EHP protokolem 1 k uvedené dohodě, a nesplnilo tak své povinnosti podle článků 2 uvedených aktů a podle článku 7 Dohody, vynesl Soudní dvůr ve složení Carl Baudenbacher, předseda, Per Christiansen (soudce-zpravodaj) a Páll Hreinsson, soudci, dne 1. února 2016 rozsudek, jehož výrok zní:

Soudní dvůr tímto:

1. Prohlašuje, že Lichtenštejské knížectví ve stanovené lhůtě nepřijalo opatření nezbytná k provedení aktů uvedených v deváté a desáté odrážce bodu 15q kapitoly XIII přílohy II Dohody o Evropském hospodářském prostoru (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/62/EU ze dne 8. června 2011, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, pokud jde o zabránění vstupu padělaných léčivých přípravků do legálního dodavatelského řetězce a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/26/EU ze dne 25. října 2012, kterou se mění směrnice 2001/83/ES, pokud jde o farmakovigilanci), začleněných do Dohody o EHP protokolem 1 k uvedené dohodě, a nesplnilo tak své povinnosti podle článků 2 uvedených aktů a podle článku 7 Dohody o EHP.
2. Ukládá Lichtenštejskému knížectví uhradit náklady řízení.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA**ze dne 1. února 2016****ve věci E-23/15****Kontrolní úřad ESVO v. Lichtenštejské knížectví***(nesplnění povinností státem EHP/ESVO – neprovedení do vnitrostátního práva – směrnice 2010/53/EU)**(2017/C 18/13)*

Ve věci E-23/15, Kontrolní úřad ESVO v. Lichtenštejské knížectví – ŽALOBA na prohlášení, že Lichtenštejské knížectví ve stanovené lhůtě nepřijalo opatření nezbytná k provedení článků 15 a 16 aktu uvedeného v bodě 15zn kapitoly XIII přílohy II Dohody o Evropském hospodářském prostoru (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/53/EU ze dne 7. července 2010 o jakostních a bezpečnostních normách pro lidské orgány určené k transplantaci, ve znění opravy), začleněného do Dohody o EHP protokolem 1 k uvedené dohodě a rozhodnutím smíšeného výboru č. 164/2013 ze dne 8. října 2013, a nesplnilo tak své povinnosti podle článku 31 uvedeného aktu a podle článku 7 Dohody, vynesl Soudní dvůr ve složení Carl Baudenbacher, předseda, Per Christiansen a Páll Hreinsson (soudce-zpravodaj), soudci, dne 1. února 2016 rozsudek, jehož výroková část zní:

Soudní dvůr tímto:

1. Prohlašuje, že Lichtenštejské knížectví ve stanovené lhůtě nepřijalo opatření nezbytná k provedení článků 15 a 16 aktu uvedeného v bodě 15zn kapitoly XIII přílohy II Dohody o Evropském hospodářském prostoru (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/53/EU ze dne 7. července 2010 o jakostních a bezpečnostních normách pro lidské orgány určené k transplantaci, ve znění opravy), začleněného do Dohody o EHP protokolem 1 k uvedené dohodě, a nesplnilo tak své povinnosti podle článku 31 uvedeného aktu a podle článku 7 Dohody o EHP.
 2. Ukládá Lichtenštejsku uhradit náklady řízení.
-

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

EVROPSKÁ KOMISE

Předběžné oznámení o spojení podniků**(Věc M.8351 – Apollo Management / Lumileds Holding)****Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem****(Text s významem pro EHP)**

(2017/C 18/14)

1. Komise dne 12. ledna 2017 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾, kterým podnik Apollo Management, L.P („Apollo“, USA) získává ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení o spojování nákupem podílů výlučnou kontrolu nad podnikem Lumileds Holding B.V. („Lumileds“, Nizozemsko).
2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:
 - podniku Apollo: soukromé investice,
 - podniku Lumileds: po celém světě vyrábí a prodává výrobky pro osvětlení, a to jak tradiční výrobky, tak i elektroluminiscenční diody („LED“).
3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. V souladu se sdělením Komise o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽²⁾ je třeba uvést, že tato věc může být posouzena podle postupu stanoveného sdělením.
4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí k navrhované transakci předložily své případné připomínky.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky s uvedením čísla jednacího M.8351 – Apollo Management / Lumileds Holding lze Komisi zaslat faxem (č. faxu +32 22964301), e-mailem na adresu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu nebo poštou na adresu Evropské komise, Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž:

Commission européenne/Europese Commissie
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení o spojování“).

⁽²⁾ Úř. věst. C 366, 14.12.2013, s. 5.

Předběžné oznámení o spojení podniků
(Věc M.8283 – General Electric Company/LM Wind Power Holding)
(Text s významem pro EHP)
(2017/C 18/15)

1. Komise dne 11. ledna 2017 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾, kterým podnik General Electric Company („GE“, USA) získá ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení o spojování nákupem podílů výlučnou kontrolu nad podnikem LM Wind Power Holding A/S („LM“, Dánsko).
2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:
 - podniku GE: celosvětově působící společnost poskytující služby v oblasti výroby, technologií a služeb, kterou tvoří několik podnikatelských jednotek, z nichž každá má své vlastní divize. Podnikatelská jednotka podniku GE „GE Renewable Energy“ po celém světě vyrábí a dodává větrné turbíny určené pro použití na pevnině a na moři. Provádí rovněž údržbu větrných turbín, zejména turbín, které sama instalovala,
 - podniku LM: podnik, jenž v EHP, jakož i v celosvětovém měřítku navrhuje, testuje, vyrábí a dodává lopatky pro větrné turbíny.
3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno.
4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí k navrhované transakci předložily své případné připomínky.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky s uvedením čísla jednacího M.8283 – General Electric Company/LM Wind Power Holding lze Komisi zaslat faxem (+32 22964301), e-mailem na adresu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu nebo poštou na adresu Evropské komise, Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž:

Commission européenne/Europese Commissie
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení o spojování“).

